

Laboratorinis darbai

Domantas Keturakis

Spalis 2024

UŽDUOTIS #1

Pirma dalis

Pirmasis skaičiavimo skaičiavimo ciklas (Pav. 1) palyginus užtrunka nedaug laiko (apie 0.002 sekundės). Praktiniams tikslams, jį galima ignoruoti.

```
for (int i=0; i<numX; i++) {  
    X[i] = i;  
    bestX[i] = i;  
}  
u = evaluateSolution(X);  
bestU = u;
```

Pav. 1: Pradinės naujo ir geriausio sprendinių reikšmių apskaičiavimas

Didžiąją dalį laiko užima šis ciklas:

```
while (increaseX(X, numX-1, numCL) == true) {  
    u = evaluateSolution(X);  
    if (u > bestU) {  
        bestU = u;  
        for (int i=0; i<numX; i++) bestX[i] = X[i];  
    }  
}
```

Pav. 2: Visų galimų sprendinių perrinkimas

Šį ciklą iš esmės yra ne paprasta parelilizuoti, nes:

- `increaseX` - keičia masyvo `X` reikšmę (Pav. 3), ir ne tik `index`-ąjį elementą, rekursyviai kviesdamas save sumažina `index` reikšmę vienu, t.y. iškvietus `increaseX` visos masyvos reikšmės yra keičiamos. To pasekmė, kad `index`-ojo elemento skaičiavimo negalima paskirstyti skirtingoms gijoms, kitaip vėlesnėms gijoms reikėtų laukti, kol praeita gija baigs savo darbą, visiškai nustelbiant paralelizavimo naudą.
- `increaseX` skaičiavimai priklauso vienas nuo kito, t.y. norint apskaičiuoti `X` reikšmę n -ame ciklo vykdyme, reikia pirma apskaičiuoti `X` reikšmę $(n - 1)$ -ame ciklo vykdyme. Analogiškai negalima paralelizuoti ir nes kitos gijos lauktų, kol praeita gija baigs savo darbą.
- `if (u > bestU) { ... }` irgi gali tik vienas ciklas vienu metu, nes `bestU` ir `X` pakeitimas turi būti atliekamas "žingsniu".

Iš esmės neperrašius `increaseX`, šios funkcijos ir jos kvietimo cikle, yra nepraktiška parelilizuoti.

```

int increaseX(int *X, int index, int maxindex) {
    if (X[index]+1 < maxindex-(numX-index-1)) {
        X[index]++;
    }
    else {
        if ((index == 0) && (X[index]+1 == maxindex-(numX-index-1))) {
            return 0;
        }
        else {
            if (increaseX(X, index-1, maxindex)) X[index] = X[index-1]+1;
            else return 0;
        }
    }
    return 1;
}

```

Pav. 3: funkcijos increseX apibrėžimas

Tuo tarpu funkcija evaluateSolution nekeičia jokių globalių kintamųjų ar savo argumentų. Anališkai žiūrint galima spėti, kad čia ir didžioji dalis skaičiavimo laiko yra sugaištama. Teorinis šios funkcijos “big-O” yra $O(\text{numDP} \cdot \text{numX})$, tuo tarpu increseX rekursyviai save gali iškviesti daugiausiai numX kartų.

```

double evaluateSolution(int *X) {
    double U = 0;
    double totalU = 0;
    int bestPF;
    int bestX;
    double d;

    #pragma omp parallel reduction (+:U, totalU) private(bestPF, bestX, d)
    #pragma omp for
    for (int i=0; i<numDP; i++) {
        totalU += demandPoints[i][2];
        bestPF = 1e5;
        for (int j=0; j<numPF; j++) {
            d = HaversineDistance(i, j);
            if (d < bestPF) bestPF = d;
        }
        bestX = 1e5;
        for (int j=0; j<numX; j++) {
            d = HaversineDistance(i, X[j]);
            if (d < bestX) bestX = d;
        }

        if (bestX < bestPF) U += demandPoints[i][2];
        else if (bestX == bestPF) U += 0.3*demandPoints[i][2];
    }
    return U/totalU*100;
}

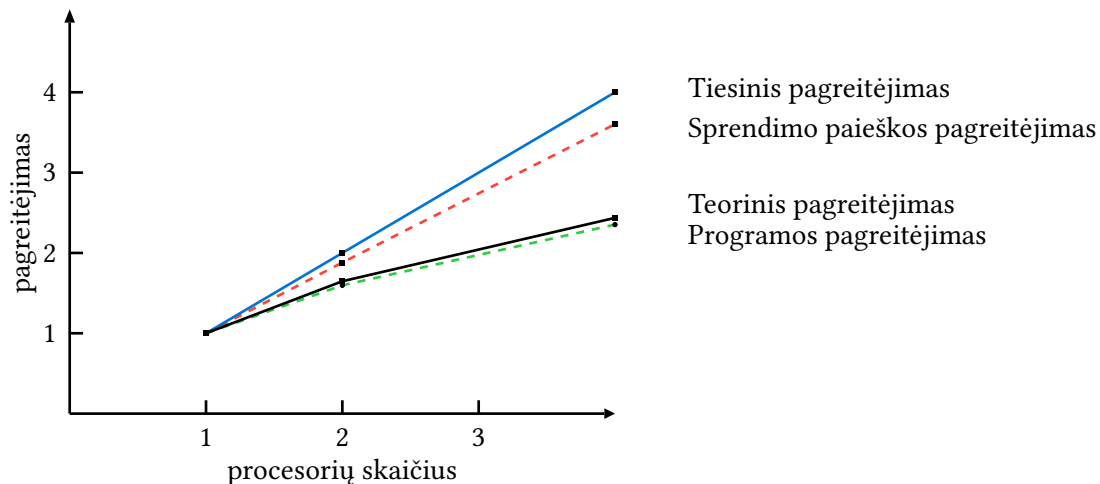
```

Pav. 4: Paralelizuota funkcija evaluateSolution

Pav. 4 esantį for ciklą galima parelilizuoti, kadangi bestPF, bestX, d kintamiesiems ciklo viduje prieš jų panaudojimą priskiriamos tų pačių konstantų reikšmės ir kaip minėta X reikšmė nekeičiama. Kiekvienai gijai sukuriant atskirą bestPF, bestX, d kopiją išvengiama “data-race” problemos (panaudojant private direktyvą). Už for ciklo ribų reikšmingi tik totalU ir U kintamieji, juos apsaugi

nuo “data-race” galima apsaugti panaudojant reduce direktyvą, kadangi jie naudojami tik galutiniui rezultatui susumuoti.

Rezultatai

Graph 1: pagreitėjimo ir procesorių skaičiaus santykis

Antra dalis

Šioje vietoje for direktyva atrodo lengvai pritaikoma, kadangi atstumų matricos kiekvieną eilutę galima apskaičiuoti nepriklausomai nuo to ar praeitos eilutės yra apskaičiuotos. Tačiau, pirmos eilutės reikia mačiau

```
distanceMatrix = new double*[numDP];
#pragma omp parallel
{
    #pragma omp for schedule(guided)
    for (int i=0; i<numDP; i++) {
        distanceMatrix[i] = new double[i+1];
        for (int j=0; j<=i; j++) {
            distanceMatrix[i][j] = HaversineDistance(
                demandPoints[i][0],
                demandPoints[i][1],
                demandPoints[j][0],
                demandPoints[j][1]
            );
        }
    }
}
```

Pav. 5: Paralelizuotas atstumų matricos skaičiavimas

Rezultatai

